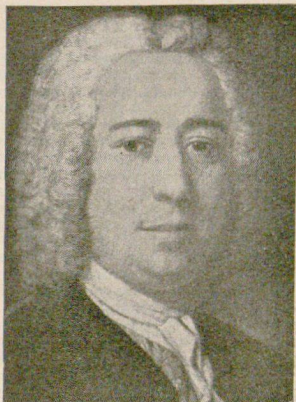

църква следъ свършване на богослужението, а също и широко разпространения инструменталенъ съпроводъ въ края на една композиция за гласове.

Николо Порпора

Постумъ, лат. *posthume* — посмъртенъ = посмъртна творба — публикувана следъ смъртта на автора ѝ.

Потпури, фр. *pot-pourri* — е една редица отъ откъслечи (мелодии) отъ разни музикални творби (най-често оперни), безъ органическа връзка. За пръвъ път думата П. е употребена въ началото на XVIII в. въ третата сбирка на Brunettes, издадена 1711, въ която има една дълга пиеса отъ 12 страници, озаглавена съ *Pot-pourri*, а по-късно, 1790, Понто озаглавява съ „Гражданска клетва“ — „Национални потпури“ една своя творба за пиано. (гл. *Quodlibet*).

Потуловъ, Николай Михайловичъ — известенъ изследвачъ на старитъ руски църковни напъви (род. 1810, умр. 1873), които той изучава по оригинални ръкописи, и хармонизира въ строгъ стилъ, като къмъ основната мелодия, която остава неизмѣнна, прибавя строго диатоническа хармония. При приложението за хоръ на старитъ църков-

ни напъви, П. третира всѣка тѣхна нота за акордова — сир. безъ проходящи и др. извънхармонични ноти и, поради това, тѣ сж бедни откъмъ хармонично разнообразие.

Пошета, фр. *pochette*, или *poche*, или *sourdine* — малка „джебна“ цигулка, струненъ лжковъ инструментъ, строящъ се на кварта погоре отъ цигулката, съ 3 или 4 струни. Употрѣбявалъ се е отъ старитъ танцъстори. Въ операта на Глаписонъ „Тритѣ маски“ е употребенъ П. за изпълнение на една танцова пѣсенъ.

Пощенска хорна, нѣм. *Posthorn* — единъ видъ хорна съ най-малкъ размѣръ — употребима като естественъ инструментъ (безъ вентили) отъ пощалионитѣ.

Пратела, Франческо Балила—*Pratella, Francesco Balila* — компонистъ-футуристъ и музикаленъ писателъ, род. 1 февр. 1880 година въ Луджо, ученикъ на Маскани въ музикалния лицей „Росини“ въ Пезаро, директоръ (отъ 1928) на музикалния лицей въ Джузусъ. Макарь и принадлежащъ отначало на крайното модерно направление, по-късно П. го изоставя, и става привърженикъ на течение за създаване една обновена италиянска национална музика. Творби: опери — „Лилиа“, „Авиаторътъ Дро“, една драма съ музика, една детска приказка, музика къмъ две драми, 5 музикални поеми за оркестъръ, единъ струненъ квартетъ, по една соната за цигулка съ пиано или хармонимумъ, пѣсни. Писателски трудове: „Теория на музиката“, „Италиянска музика“, „Еволюция на музиката“, „Спомени за Росини“ и др.

Предтриль — се нарича едно украшение, което се състои въ бързата смѣна на главната нота съ горната секунда. Когато горната съседна нота трѣбва да се измѣни — повиши или понижи — надъ знака , съ който се означава П-а, се поставя . Когато П-а става съ